םו ב מיי׳ פי״ח מהלי שבת הלכה

ם ג מיי פ"ה מהל' שגנות

א ד מיי' פ"ח מהל' שגגות

מוסף רש"י

אין ידיעה לחצי שיעור. אכל חלי שיעור ונודע לא הויא ידיעה לחלק, דאס חזר ואכל חלי שיעור

מלטרפין (דעיד יב:). ד"א אומר. אתא לפרושי שיעור אורג שמנו באבות מלאכות דתנן התם שני

ר"ג כתנא קמא. גם וקשה דמחי

אינו מחלהום שהרי במשנוה לא מצינו

למימר דהא מ״ק קאמר בשתי העלמות פטור: אבור דו הבא על בהמה

יוביח שאין גופין מוחלקין. וה״ה דמלי

למימר נדה יוכיח שהרי ר"ח מחייב

על כל אחת ואחת אלא נדו שלא שמע

מרבותיו לה נדה רק בהמה לכך נקט ליה:

הדרן עלך אמרו לו

קאמר כת"ק דלר"ג העלמות

והא דסניא חייב בשגגם שבם וודון מלאכום. דאי נמי סבירא לן ימים שבינחים ידיעה הן הכא ליכא למימר דמהני חילוק שבחות לחלק שלא בשיים ולמול עד משים (6 ה) רש״ק מ״ו, ב) [נשיל יב: וש״נן,
ג) [לקמן ימ:] שבת קה, ד) שבת
פ. ב״ב נה:, ה) [נ״ל אלישור],
ו) [נ״ל אמר וכנ״ל לקמן], ילטרפו דקסבר אין ידיעה לחלי שיעור: לא בחדא ולא בחדא. בשגגת מלאכות לא מוקמת לה דהא אמר לעיל לר׳ עקיבא לאו כגופין דמיין ומצטרפין ובשגגת שבת נמי לא דאי נמי אתרינן ימים שבינחים הויין ידיעה לחלק הא שמעינן ליה לר"ג לעיל [11:] דאין ידיעה לחלי שיעור דקתני בשתי העלמות ר"ג מחייב: א"א בשלמא כר"ע ס"ל. דאית ליה לר"ע נמי שבחות כגופין דמיין והא דקתני מודה לר"ע הוא דמודה היינו

דפליגי ית בהכותב אות אחת בשבת זו

הגהות הב"ח

(מ) גמ' חדוו מלחכות דאף לפ) גפי חוזן מנסטות דאף לשבתות כגופין דמיין: (3) שם ואחד על האמיג חייב רבא אמר מכלל: (ג) רש"י ד"ה אלא וכו" מכנכ: (1) רש"י ד"ה מנס וכו" במקלת דר"א מיחיי בורי למי שיעור ופריך למי כלי"ל והדי"מ: (ד) ד"ה אלא בלחת וכר לתלמין קאבור ובהא ר"א נמי חיובי ממייב המיד ואח"כ מייד כל אבר לעולם: (ד) ד"ה ואפילו וכוי נודע לו שחוא חלב כלי"ל ומיים אל נומח: לעולם: (ד"ה ואפילו דע לו שהוא חלב כל"ל ותיבת אכל נמחק:

רבינו גרשום

ברינו גרשום מעילה על כל אחת ואח: ואח: קשיא ליה מה לאוכל דין שהוא חייב על כל אחת ואחת שכן נהבה אכל שוחט אינו נהנה: אלא האוכל שאלו האוכל נותר: שלהן, היינו אם ספק לו אם אכל המש חתיכות נותר בה' תמחותי על כל אחת ואחת משום דלרברי על כל אחת ואחת משום דלרברי על כל אחת ואחת משום דלרברי על כל אחת ואחת משום דלדברי הכל ידיעות מחלקות וכן נמי [אם ספק לו אם אכל] אשם תלוי על כל אחת ואחת: מה' זבחים אפי' בהעלם אחד מביא חטאת על כל אחת ואחת ועל לא הודע כו": כללו של דבר כו" אבל אכל כו". האי אבל אכל ה' חתיכות מזבח אחד בחמשה תמחוין לפני זריקת דמים חייב על כל אחת ואחת משום מעילה על כל אחת האחת מטוטם מעילה ברבר הכל היא. היא דקאמר לפני ברבר הכל היא. היא דקאמר לפני ברבר הכל היא. היא דקאמר לפני שעת הית לכבר כ: לוארו דיקה שעת הית לבהנים: לוארו דיקה של מכיא של מכיא אל בל בי מני או. סיפא אי נימא רי דמים מכיא אים מלוי [לא] עקבה איז גיתני נמי סיפא בר: עקבה איז גיתני נמי סיפא בר: העלמת היא. רישה היא חימותן במלם אחד אינו מביא ה' החימות מביא הד אינו מביא אלא חומאת היי הושע להא תשובה מרי עקיבא דאינו מביא אלא חומאת היי הושע להא תשובה מרי עקיבא דאינו מביא אלא חומאת עקיבא דאינו מביא אלא חומאת היי הושע להא תשובה מרי אחת: לישנא אחרינא. מדקתני בתי אחת: לישנא אחרינא. מדקתני אתה: לישנא אחרינא. מדקתני בהעלם אחד בה' תמחוין אינו חייב אלא אחת אלמא דלא מצית יליף דלא קיבלה מיניה . דקתני [מה׳] זבחים חייב על דקונני (מהי) זבחים חייב על כל אחת ואחת דגופין מוחלקין וה״ה דתמחוין מחלקין אפילו בזבח אחד אלמא יליף נותר ממעילה ש״מ לא קיבלה מיניה: אלא מאי אית לך למימר תנאי אלא מאי אית לך למיכו תנאי אלא מאי אית לך למיכו תנאי האי הא די יהושר דייסבר דקיבלה מיניה וההוא היש דיים ודי וברי ויסבר דקיבלה מיניה וההוא היש דור א קבר א אם ברי יהודה לא קיבלה מיניה והיינו עובר. אל אמר כולה דוקא דהא אלא להכי קאמר כולה דוקא אלא להכי קאמר כולה דוקא אלא להכי קאמר כולה דיק ויסים ברי יוסים ברי ויסים ברי ויסים ברי אינו מביא אלא אחת האחת יוחדה הוי כרי עקיבא והאחת המחוד בחימש במירון על כל אחת ואחת האחת בחמשה תמחוין נכי על פרי אלא אחת הייש נכי עליבא אלא אחת האחת אחת אלא ומבר אלא אחת היישו נכי בי עקיבא אלא אחת היישו נכי אלא אחת האחת אלא ומבר לה כרי עקיבא והאי תנא גמי דאבל לה אלה ומבר לה אכל נמי ר' עקיבא אלא דסבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא: סבר לה כוותיה בחדא בהעלמות דנותר מזבח אחד בחמש תמחוין םפק אכל חלב. מפרש בגמרא וע"בן מר אמר חמיכה אחת ומר אמר שמי חמיכות: ואפילו אכל. כגון שסבור שומן הוא ואח"כ נודע לו שהוא . ראינו מביא אלא אחת: ופליג עליה. במעילה וספק מעילות

מועלת לחלי שיעור ור׳ עקיבא היינו חכמים דפטרי סבר יש ידיעה: אלא אמרת כר"א ס"ל. בשגגת

מלאכות וזדון שבת דהאי דקתני ומודה לר"א קאמר על כרחיך מכלל דפליגי במקלת (ג): ר"ה מחייב. ודחי בשגגת שבת קאמר ומש״ה קתני דאין ידיעה לחלי שיעור דחי יש בשגגת שבת וזדון מלאכות הא כולי עלמא מודו דלר"ה שבתות כגופיו דמייו ופטור: אלא באחם על האריג. פליגי ר׳ גמליאל ור"א ש והכי קאמר מודה ר"ג לר"ח בכותב חות חחת כו' לחו זדון שבת ושגגת מלאכה שהוא פטור דשבתות כגופין דמיין ואף על גב דפליג עליה באחת על האריג דהתם מחייב ר" גמליאל אע"ג דדמי להאי דכותב חלי שיעור בשבת ים שני ומשלים לשיעור הראשון ואורג נמי חלי שיעור על האריג יגו אפילו הכי מחייב ר"ג דהכא היינו טעמא דשבתות כגופין דמיין ולא מצטרפין דדמי כחורש חצי שיעור וזורע חלי שיעור אבל באורג דמעיקרא הוי בהאי בגד אריג שיעור הרבה חשיב האי חוט שארג זה אגב כל הבגד ואף על גב דת"ק דר' גמליאל דפליג עליה באין ידיעה לחלי שיעור לאו ר״א הוא לדו הפילו הכי האי ומודה דחתני אדר"א קאי ואפלוגמא דאחת על האריג והא דקתני ליה הכא גבי העלמות כהן איידי דאיירי בכותב לחלאים (ד) הם כ"ח נמי חיובי מחייב: חמר כח רבא. לעולם ומודה דקתני לר"א מודה ואהך פלוגתא קאי דפליגי ליו בהדה: בשתי העלמות פעור. לחו ויש ידיעה לחלי שיעור: לשתי רשויות. ושתיהן רה"ר פטור דרשויות מחלקות. ברייתא דלעיל מודה ר' גמליאל לר"א דשבתות כגופין דמיין דמחלקין לכתיבת שתי אותיות מללרף אבל בהא פליג עליה דרשויות לא מחלחות: היינו דהא"ל ומה נדה. דנדה אית בה ידיעת ימים שבינתים כדמפרש לקמן: אלא ישו לרבא דאמר. [טח.] דגופין בעא מיניה מאי פשיט ליה מנדה בנדה מאי חילוק גופין איכא: סני נדום. מה נדות שאין בהן תוצאות הרבה הבא על חמש נשים נדות סייב על כל אחת ואחת כו' דגופיו ש נינהו שבתות לא כ״ש שהן גופין לא: שמואל פני נדה. דס"ל כרב חסדא: קטנות דעלמה. אנשים הרבה הבאין על קטנות הרבה בנדות: לא כי האי תנא. דהאי תנא סבר נדה מיבעיא ליה ושבת פשיטא ליה: חייב על כל אחת ואחת. אם עשה חמש אבות מלאכות בהעלם אחד: על הבהמה. ביאות הרבה על אחת: בהמה. מיבעיא ליה כנדה: הדרן עלך אבורו לו

ברייתא [שם] דאין ידיעת ימים שבינתים

ואות אחת בשבת זו בשננת שבת וחדוו מלאכות דר' גמליאל מחייב כאידך

והא דתניא חייב בשגגת שבת וזדון מלאכות רשבתות כגופין דמיין) דקסבר (דשבתות כגופין דמיין) אין ידיעה לחצי שיעור אלא פ לרבא דאמר ס"ל לר"ע דשבתות כגוף אחד הן בשלמא הא דתניא חייב משכחת לה בין בזדון שבת ושגגת מלאכות דשבתות כגוף אחד הן ובין בשגגת שבת וזרון מלאכות דקסבר אין ידיעה לחצי שיעור ואלא הדתניא פמור במאי מוקמת לה לא בחדא ולא בחדא אמר לך רבא רבן גמליאל ס"ל כר' אליעזר דאמר שבתות כגופין דמיין מ והא מדקתני ומודה רבן גמליאל מכלל דפליגי אאחרנייתא אי אמרת בשלמא כר' עקיבא ס"ל היינו דפליגי בשגגת שבת וודון מלאכות דרבן גמליאל סבר אין ידיעה לחצי שיעור יו ומודה רבן גמליאל בזדון שבת ושגגת מלאכות שהוא פמור אלמא שבתות כגופין דמיין אלא אי אמרת רבן גמליאל כר' אליעזר ס"ל מכלל דפליגי במאי אי בשנגת שבת וזרון מלאכות אפילו רבי אליעור כרבן גמליאל ס"ל דאין

םפק אבל בו'. ומיירי בשעה שאכל היה סבור שהוא שומן דאי יודע שהוא ספק חלב היכי קרבן הא לא שב מידיעתו: מדמיתה

מחייב ∘דתנן ר"א אומר אהאורג שלשה חומין בתחלה ואחד על האריג חייב

שמר רבא מכלל דפליג בחדא דתניא הוציא חצי גרוגרת וחזר והוציא

חצי גרוגרת בהעלם אחת חייב בשתי העלמות פמור רבי יוםי אומר יבהעלם

אחד מ ברשות אחד חייב בשתי רשויות פטור דר' גמליאל כת"ק ור' אליעזר

כרבי יוםי ת"ש אמר לו חייב על כל אחת ואחת מק"ו ומה גדה שאין בה

תוצאות הרבה [כו'] בשלמא לרב חסדא דאמר שגגת שבת וזדון מלאכות בעי

מיניה דימים שבינתים מי הויין ידיעה לחלק או לא היינו דקאמר ליה ומה נדה אלא לרבא דאמר זדון שבת ושגגת מלאכות הוא דבעי מיניה דשבתות אי כגופין דמיין ואי לא ליתני גדות אמר לך רבא תני גדות שמואל תני גדה רב

אדא בר אהבה תני נדה רב נתן בר אושעיא יו אמר תני נדות ולרב חסדא

ראמר שגגת שבת וזדון מלאכות הוא דבעי מיניה דימים שבינתים מי הויין

ידיעה לחלק ₪ ואי לא נדה מאי ימים שבינתים הויין ידיעה לחלק אית בה

אמר רבא יכגון שבא עליה ומכלה וראתה וחזר ובא עליה ומכלה יי וחזר ובא

עליה דמבילות הויין כימים שבינתים ת"ש הבא על הקטנות יוכיח בשלמא

לרבא היינו דקתני קטנות אלא לרב חסדא מאי קטנות קטנות דעלמא מתניתין

דלא כהדין תנא דתניא א"ר שמעון בן אלעזר לא כך יו שאלו ר' עקיבא לרבי

אלעזר אלא כך שאלו הבא על אשתו נדה וחזר ובא ייי על אשתו נדה בהעלם

אחת מהו חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמר ליה חייב על

כל אחת ואחת מקל וחומר ומה שבת שאין בה אלא אזהרה אחת שהוא מוזהר

על השבת והשבת אינה מוזהרת עליו חייב על כל אחת ואחת נדה שיש בה

שתי אזהרות שהוא מוזהר על הנדה ונדה מוזהרת עליו אינו דין שהוא חייב על כל אחת ואחת יש יאמרו לו לא אם אמרת בשבת שיש בה תוצאות הרבה

ים לחמאות הרבה תאמר בנדה שאין בה תוצאות הרבה ייו לחמאות הרבה

אמרו לו הבא על הקמנות יוכיח שאין בה תוצאות הרבה ייו לחמאות הרבה

וחייב על כל אחת ואחת ייי אמרו לו לא אם אמרת בקטנות שכן גופין מוחלקין

יי אמרו לו הבא על הבהמה יוכיח שאין גופין מוחלקין וחייב על כל אחת ואחת

אמרו לו הבהמה כנדה:

הדרן עלך אמרו לו

ספק יש בו כשיעור וספק ספק לא אכל ואפילו אכל ספק יש בו כשיעור וספק

ידיעה לחצי שיעור דתניא הכותב שתי אותיות בשתי שבתות אות אחת בשבת זו ואות אחת בשבת זו ר' אליעזר מחייב ₪ ואלא באחת על האריג חיובי

שימה מהובצת

דרשויות מחלקות ס"ל (ב"ב הדרן עלך אמרו לו

לן תיבות דשבתות כגופין דמיין נמחק: כן אלא לרבה וכצ״ל בכל העמוד: גן עיין בחדושין: דן שיעור ור׳ עקיבא סבר יש ידיעה לחצי שיעור: סן אלא באחת על האריג ופי׳ ומודה ידינה לחצי שיעור: פ) אלא בירוני הלוד שיעור: פ) אלא רצי דקותי כעלהא קאי (וה"ג) היצ לדיג דפלגינה עלך באחת על האריג דפלגינה לב האחת על האריג האת בית אפחריני אש החיב אחת בית בשבת זו ואות אחת בשבת זו הוסיף אות אחת על הכתב הוא תו החים אות אחת על הכתב הוא על הרב הוא תו האו אחת על הכתב בשלף אחר הרויב ואל באחת על הבות בית בשנו החייב וכן נפי בשתו אצל האריג הוא בשלה והעל אפרות העל האני אות האו הוא בשלה הוא בשלה שבתות בענין אחר דפטור היכי שבתות העל אות האו הוא בשלה הוא בשלה שבתות בענין אחר דפטור היכי שבתות העל האריג כמו בדון שבתות ושגות והאנה לה אריג כמו בדון שבתות ושבתות ושבתות ושבתות והוג מלאכות להאנה להלבה בדון שבתות ושבתות ושבתות ושבתות ושבתות ושבתות ושבתות ושגות מלאכות להלבה בהלבה בהלבה בהלבה בהלבה בהלבה בהלבה בהלבה בהלבה בל החיב בל החיב הלבה בל החיב בל החיב בל החיב בל החיב הלבה בל החיב בזדון שבתות ושגגת מלאכות וכתב אות אחת בשבת זו ואות אחת כשבת האחרת על אחת [פי׳ על קלף אחר עכ״ה]. הרא״ש מחק) לעולם אימא לך מודה דקתני אמר . אע״ג דפלגינא עלך בעלמא בדין זילוק ב' רשויות דאת פטרה ואנא מחייבנא בהא מודינא לך בכתב אות אחר דפטור: דר"ג בכתב אות אחר דפטור: דר"ג כת"ק. דלית ליה רשויות מחלקות ולא ממש כותיה ס"ל דאילו הת"ק סבר העלמות מחלקות על אשתו נדה נמחק: יכן ואחת אמר לו אות ו' נמחק: יגן הרבה וחטאות הרבה אות ל' נמחק: יים הרבה אות ל' נמחק: יים הרבה וחטאות הרבה אמר לו: עון הרבה וחטאות הרבה: תב אות אות ה'

עו) ואחת אמר אות ו' נמחק: יו) מוחלקין אמר לו הבא כו' ואחת אמר לו בהמה כנדה: ית) דפליגי בכותב אות. אות ה' נמחק: יע) דאי עון אחת אמר אותר זי נמחק: יון מוחלקין אמר ליו הצה כרי ואחת אמר לו בחמה כנודה: יוסן דפיניני בכותב אות. אות ה' נמחק: יוט דאי הדודן שבת ושנגת מלאכות הא: 90 ור"א דלר"א פטור ולר"ג מחייב וה"ק: 60) כוי בודון שבת: עסן בשבת זו ומשלים לשבת אחרת בדיעת לחצי שיעור הראשון אורג: מנן מקר אורג נמי כן הוא אפיה מחייב רייב דהכא גבי נרוב ה"ט דפטור רשבתור: כדן הוא דהא ר"א כון דפליגי בחדא היס"ד: מסן פורר דיש ידיעה אות זי נמחק: מטן אלא לרבה דאמר אות א' נמחק: 0) דגופין נימדו: 60 אות אי מחק: מחולקין היס"ד: מסן פטור ר"ש ידיעה אות זי נמחץ פי דמובה ב"א לאל אלבה דאמר אות א' נמחק: 0) דגופין מחולקין נימדו: 60 ומחלקות ה"ק סבר דרשרות אין מחלקות לעיל לאפטוריה המוציא גרוגרת וכמו כן סבר ר"ג דהעלמות אינן כרי ומתיבת וקשה עד תיבת אינן מחלקות אין כאן מקומם ונמחק וש"יך לעיל בדף טו ע"ב אחר תיבת כלום לשון הקונטרס (בשט"מ אות בון: 10) אלא בהמה תיבת שלא נמחק: 80 חיבות נדה רק בהמה ל"ש:

תלוי על כל אחת ואחת: היכי דמי ה' תמחוין דכי אכלן בה' תמחוין דחייב: אמר שמואל כאותה ששנינו ה' דברים בעולה מצטרפין

(ס) אכל חלב אבל ספק לכן יש בו כזית ספק אין בו:

בלומר מה אם הנדה שאין בה תוצאות הרבה לחטאות הרבה היינו שאין בה עניינין הרבה של אבות מלאכות לחייבו חטאות הרבה ואין לה תולדות אין בה אלא חיוב ביאה בלבד ואעפ״כ חייב על כל ביאה וביאה שבת שהים בה תוצאות הרבה לחטאות כנון ל"ט אבות מלאכות והולדות דאין מספר: תאמר בשבת שאין בה אלא אזהרה אחת. שהוא מוזהר עליהן והן אין דעדיין ק׳ בלבד ואין השבת מוזהר עליו: (אמר לו הבא על הקטנות נדות יוכיח שאין בה אלא אזהרה אחת. שהוא מוזהר עליהן והן אין דעדיין ק׳ בלבד ואין השבת מוזהר עליו: (אמר לו הבא על הקטנות נדות יוכיח שאין בה אלא אזהרה אחת. שהוא מוזהר עליהן והן אין דעדיין ק׳ בלבד ואין השבת מוזהר עליו: (אמר לו הבא על הקטנות נדות יוכיח שאין בה אלא חודה אחת שהוא מוזהר עליהן והיב היינו שאין בה אלא היובה היינו שאין בה אלא חודה אחת שהוא הרבה היינו שאין בה אלא היובה היינו שאין בה אלא חודה אחת שהוא מוזהר עליהן והיבה היינו שאין בה אלא חודה אחת שהוא מוזהר עליהן והיינו שאין בה אלא חודה אחת שהוא מוזהר עליהן הרבה היינו שאין בה אלא חודה אחת שהוא מוזהר על היינו שאין בה אלא חודה אחת שהוא מוזהר עליהן והיבה היינו שאין בה אלא היודה אחת שהוא מוזהר על הרבה מהיינו שאין בה אלא חודה אחת שהוא מוזהר עליהן הרבה היינו שאין בה אלא היודה אחת שהוא מוזהר על היינון הברה היינו שאים ביינון היינון מוזהר עליהן והיינון היינון היינ